

Rafael ja maailman lapset

Maa ilman eduskuntaa on kuin pilvinen päivä ilman aitan polulla istuvaa emäntää. Poliittinen rikollisuus rehottaa, Rafael Paasio rientää, pääministeri näyttää säikähtäneeltä, kurkistusneuvottelut polkevat paikallaan, vettä sataa helmikuussa ja Suomi voittaa esikisat. Kaiken huipuksi entinen missi menee hädissään naimisiin niin salaa, että yksi naistenlehti on kokonaan poissa häistä.

Nyt tuo myrskyisä ajanjakso on onneksi ohi ja vakaat kansanedustajat ovat palanneet kantapöytiinsä eduskunnan kahvioon vireinä ja rusahtaneina käydäkseen käsiksi vaativaan mutta kunnialliseen tehtäväänsä, kansan etujen vaalimiseen.

Kuten jo osattiin pelätä, eduskuntaryhmät valitsivat ensi töikseen itselleen johtajia. Yllättävintä oli se, että kokoomus valitsi kahdesta kivistä isomman, Raimo Ilaskiven, ja kepu pudotti itsenäisyystaistelija Eino Uusitalon ja teki tilaa melko tuntemattomalle Mikko Kaarnalle.

Muitakin hiljaisia kepulaisia on viikon aikana päässyt julkisuuteen. Kiteeläisestä Reino Karpolasta tehtiin ministeri.

Kaikkein nopeimmin nousi kuitenkin Olavi Martikainen, joka alkuvuikosta sijoittui jaetulle neljännelle sijalle eduskunnan hiihtokilpailuissa ja loppuvuikosta oli jo menossa valtion nuorisoneuvoston johtoon.

Nuorisoneuvostoa tähän asti johtanut Sdp:n Matti Ahde jakoi hiihtokisan neljännen sijan Martilaisen kanssa. Ilmeisesti tämän perusteella katsottiin, että Ahde on enemmän urheilija kuin nuori, ja hänelle varattiin valtion urheiluneuvoston puheenjohtajan paikka.

* * *

Nuo eduskunnan talvikisat olivat muuten yhtä pohjoisen juhlaa. Miesten viidellä kilometrillä kuudesta parhaasta neljä oli pohjoissuomalaisia: Pauli Räsänen, Eero Lattula, Ahde ja Mikko Ekorre. Väliin putosi Martikaisen lisäksi vain Heimo Linna, joka oli toinen eli paras ministeri. Sen kuultuaan Ahti Karjalainen häipyi harjoittelemaan Lappiin. Menneskään hän oli kuulemma tupisut, että ellei saa seuraavissa kisoissa muovisuksia, saatte hakea uuden ulkoministerin...

* * *

Kun demarien puoluetöimistöön murtauduttiin, puolueen herrat ilmoittivat, että murto

on poliittinen. Jos nain on, herrää kysymys, miksei mitään hävinnyt.

Selityksiä on ilmeisesti kaksi: joko murtautuja säikähti henkivieveriin, kun avatusta kaapista kolisi permannelle sosialismin luuranko, tai sitten hän sai torikauhun huomatesaan katon olevan niin korkealla ja seinien niin kaukana toisistaan.

Murron ideologiseksi taustavoimaksi on ehditty epäillä puolueen ns. pitsinkiläistä siipeä, jopa pakinoitsija Simppaa. Simpalla on kuitenkin alibi, sillä hän oli viikonvaihteessa ristiretkellä Oulun läänissä. Kuukaanhan ei ole toistaiseksi väittänyt, että haapaveden E-myyvälään samoihin aikoihin tehdyllä murrolla olisi mitään tekemistä politiikan kanssa.

Missään tapauksessa Sdp:n murtoa ei ole syytä yhdistää Watergateen, eihän Nixonin miehiä ole näkynyt lähimaillaan. Sen sijaan huhuna kerrotaan, että Suomen merenkulkuhallitus aikoo lauahan talven takia ja väärinkäsitysten välttämiseksi luopua Urho-luokan murtaajien valmistamisesta.